

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 6915215203
Dátum vydania rozhodnutia: 19.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6915215203.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., právne zastúpený: JUDr. Róbert Lakatoš, advokát so sídlom Daxnerova 5, Rimavská Sobota, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Ul. 9. mája 1, Banská Bystrica), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-KDI2-34-002/2015 zo dňa 17. septembra 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/12/2016-36 zo dňa 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/12/2016-36 z 18. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 23S/12/2016-36 zo dňa 18. mája 2016 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BB-KDI2-34-002/2015 zo dňa 17.09.2015, ktorým na odvolanie žalobcu rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rimavskej Sobote č. ORPZ-RS-ODI2-195/2015-SK zo dňa 02.07.2015 zmenil a doplnil výrok tohto rozhodnutia v časti opisu skutku tak, že „viedol bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky“ a v časti kvalifikácia skutku tak, že „porušil povinnosť ustanovenú v § 55 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“. Ostatné časti rozhodnutia zostali nedotknuté.

2. Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rimavskej Sobote č. ORPZ-RS-ODI2-195/2015-SK zo dňa 02.07.2015 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/ a l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 20.04.2015 v čase o 22.00

hod. viedol ako vodič bicykel bez rozsvieteného osvetlenia v obci Rimavská Sobota, po ulici Družstevnej, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Banská Bystrica, pracovisko Jesenské. Pri kontrole policajt vyzval žalobcu, aby sa podrobil dychovej skúške, či nie je ovplyvnený alkoholom, ktorý mohol znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, čo žalobca napriek poučeniu o spôsobe používania prístroja odmietol vykonať. Následne policajt žalobcu upovedomil o možnosti požiadať o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi, alebo iného biologického materiálu, čo žalobca tiež odmietol. Ďalej bolo pri kontrole zistené, že žalobca nemal na sebe za zníženej viditeľnosti umiestnené reflexné prvky alebo oblečený reflexný bezpečnostný odev. Uvedeným konaním mal žalobca porušiť povinnosti ustanovené v § 3 ods. 2 písm. c/, § 32 ods. 1, § 55 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 12 ods. 2 a s prihliadnutím na § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250,- €, ktorú pokutu bol žalobca povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

3. Žalobca vo svojej žalobe zo dňa 29.11.2015 poukázal na skutočnosť, že k priestupku tak ako ho popísali správne orgány nedošlo, keďže policajti ho zastavili na chodníku. Vzhľadom na rozpor medzi vyjadreniami žalobcu a policajtov, žiadal o predloženie kamerového záznamu alebo fotografie, ktorá skutočnosť by jednoznačne potvrdila, že k spáchaniu priestupku nedošlo. Na základe uznesenia krajského súdu č.k. 23S/12/2016-9 zo dňa 07.03.2016 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doplnil svoju žalobu, v ktorom doplnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, nakoľko sa zakladá na vykonštruovanom skutkovom stave policajtov. Poprel, že by pred kontrolou jazdil na bicykli po vozovke bez rozsvietených svetiel a bez reflexných prvkov alebo oblečeného reflexného bezpečnostného odevu zo strany na stranu po celej šírke vozovky, následkom čoho potom ani nebol dôvod na to, aby sa podrobil dychovej skúške na požitie alkoholu. Nebolo mu zrejmé, čo bránilo správne orgánu prvého stupňa zaobstarať si kamerový záznam zo zariadenia, ktorým je služobné motorové vozidlo policajtov zaiste vybavené a ktorý systém by mal byť plne funkčný a v prípade pochybností o oprávnenosti zásahu policajtov by mal byť jednoznačným a nevyvrátiteľným dôkazom riadneho služobného postupu policajtov. Službukonajúci policajti tvrdili len to, že žalobca mal viesť bicykel zo strany na stranu, neuvádzajúc pritom, či po vozovke, chodníku alebo niekde inde a odvolací správny orgán tento nedostatok výpovede policajtov sám doplnil o skutočnosť, že tak mal robiť po celej šírke vozovky. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca mal ako účastník cestnej premávky dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v citovanom zákone aj pri vedení bicykla po chodníku, žalobca uviedol, že tým žalovaný sám pripustil, že aj keď viedol bicykel po chodníku, tak mal dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Žalobca v skutočnosti tlačil bicykel po chodníku a je na mieste ďalej skúmať aké pravidlá cestnej premávky mal dodržiavať. Ďalej tvrdil, že bicykel tlačil po chodníku, kde sa nachádza pouličné osvetlenie, ktoré bolo v čase jeho kontroly rozsvietené a keďže bicykel tlačil, nebol dôvod na to, aby na ňom zapínal osvetlenie. Keďže na bicykli čase kontroly nejazdil, nebol potom ani dôvod na to, aby mal na sebe umiestnené reflexné prvky, alebo aby mal oblečený reflexný bezpečnostný odev, a teda absenciou týchto prvkov nemohlo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 55 ods. 1 a 2 zákona č. 8/2009 Z.z. Nakoľko v čase policajnej kontroly na bicykli nejazdil, nebol ani dôvod, aby sa podrobil vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu. Na pojednávaní pred krajským súdom právny zástupca žalobcu opakovane poukazoval na skutočnosť, že výpoveď policajtov nebola konfrontovaná so žalobcom a správne orgány sa nemali uspokojiť len s výpoveďou policajtov. Dodal, že výpovede policajtov nemajú väčšiu právnu silu ako výpovede ostatných svedkov, pričom v pochybnostiach sa mali tieto nezrovnalosti odstrániť.

4. Žalovaný k veci uviedol, že nie je dôvod spochybňovať tvrdenia policajtov, keďže nemali žiadny motív si porušenie povinnosti žalobcu vymyslieť. Policajti len reagovali na to, čo jednoznačne videli t.j., že žalobca vedie bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky bez osvetlenia a preto sa žalobcu rozhodli zastaviť a skontrolovať. V tejto súvislosti poukázal na to, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu a posudzuje sa cez prizmu zloženej služobnej prísahy prísnejšie. Žalovaný nezistil existenciu okolností, ktoré by nasvedčovali protiprávne konaniu policajtov, resp. konaniu v rozpore so služobnou prísahou. Výpovede policajtov považuje za hodnoverné a postačujúce pre rozhodnutie, nakoľko popis skutku uvedený v rozhodnutí je totožný so skutkom ako ho popísali a zdokumentovali policajti. Žalovaný mal za to, že nie je na mieste požiadavka žalobcu na obstarávanie ďalších dôkazov o

jeho vine, pretože ak niet pochybností o akomkoľvek dôkaze, bez ohľadu na to, z akého zdroja pochádza a bol zadovážený a vykonaný zákonným spôsobom, nie je nutné k nemu priradovať ďalšie dôkazy. Iba v prípade pochybností je nevyhnutné obstarávať ďalšie dôkazy, pričom v danom prípade správne orgány nemali pochybnosti o skutkovom stave. Výpoveď policajta nemá ani väčšiu ani menšiu procesnú váhu ako ktorýkoľvek iný dôkaz. Ak je vykonaný v súlade so zákonom a jeho obsah nie je v rozpore s inými tvrdeniami preukazujúcimi ako k skutku došlo, nie je možné ho spochybňovať iba preto, že policajt voči podozrivému z priestupku zakročuje ako prvý a je v zásade v jeho záujme usvedčiť priestupcu zo spáchania priestupku.

5. Krajský súd poukazujúc na ustanovenie § 250h ods. 1 O.s.p. mal za to, že doplnenie žaloby zo dňa 29.03.2016 bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p. a preto na dodatočné žalobné dôvody nemohol prihliadať. K jednotlivým žalobným dôvodom uviedol, že už z prvotných úradných záznamov motohliadky zo dňa 20.04.2015, ktorú tvorili npráp. P. Q. a npráp. U. I. vyplýva, že „na základe dôvodného podozrenia zo spáchania priestupku bol na ul. Družstevná v meste Rimavská Sobota pred bytovkou č. XXX/XX dňa 20.04.2015 v čase o 22.00 hod. hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky Banská Bystrica, pracovisko Jesenské, zastavený cyklista, ktorý viedol bicykel zn. Dema čierno-červenej farby. Vodičom uvedeného bicykla v čase jeho zastavenia bol U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. X., S. XXX/X, ktorý viedol uvedený bicykel zo strany na stranu bez ustanoveného osvetlenia a reflexných prvkov, pričom pri zastavení prešiel s bicyklom z vozovky na chodník. Vzhľadom k tomu, že menovaný javil známky požitia alkoholických nápojov, bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na požitie alkoholu, čo kategoricky odmietol.“ Obaja svedkovia t.j. P. Q. a U. I. boli vypočutí počas ústneho pojednávania ohľadom priestupku, ktoré sa konalo dňa 02.07.2015, pričom zhodne uviedli, že počas výkonu služby dňa 20.04.2015 v Rimavskej Sobote na ul. Družstevná zbadali cyklistu, ktorý viedol bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky, bez ustanoveného osvetlenia a reflexných prvkov a keď ho zastavovali, prešiel s bicyklom z vozovky na chodník, kde bol následne kontrolovaný. Vodičom bicykla bol U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/X, H. X.. Aj napriek tomu, že počas výsluchu svedkov bol na výsluchu prítomný žalobca a správny orgán sa ho opýtal, či má nejaké otázky na svedkov, žalobca žiadne otázky v súvislosti s výpoveďou svedkov nemal. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že správny súd nie je súdom skutkovým s tým, že vychádza v zásade zo skutkového stavu zisteného orgánmi verejnej správy. Poukázal na to, že výsluch svedka je jedným z dôkazných prostriedkov a preto nemal dôvod pochybovať o zákonnosti a vierohodnosti svedeckých výpovedí pred správnym orgánom. Podľa názoru krajského súdu skutočnosť, že žalobca sa dožadoval kamerového záznamu alebo fotografií na preukázanie tvrdenia polície, nemôže ešte sama o sebe spochybniť výpovede svedkov - policajtov, ktorí zasahoval priamo pri priestupku. Zo svedeckých výpovedí policajtov vyplýva záver, že žalobca viedol bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky bez ustanoveného osvetlenia reflexných prvkov a až po zastavení hliadkou prešiel s bicyklom z vozovky na chodník, kde bol následne kontrolovaný. Krajský súd preto dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov nebolo zistené také porušenie zákona, ktoré by malo mať za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí. Výškou uloženej pokuty sa nezaoberal, nakoľko táto v samotnej žalobe nebola namietaná. Záverom poznamenal, že za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. a/ sa môže uložiť pokuta od 300,- € do 1 300,- € a zákaz činnosti od jedného roka do piatich rokov a pri priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ sa môže uložiť pokuta až do 100,- €. Podľa § 12 ods. 2 sa za viac priestupkov od toho istého páchatel'a prejednávanych v jednom konaní uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutel'ny.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca v prvom rade uviedol, že krajský súd odvolávajúci sa na zákonnú lehotu na doplnenie žaloby postupoval nesprávne, keď na doplnenie žaloby neprihliadal. Mal za to, že bolo potrebné prihliadnúť aj na uznesenie, ktorým mu samotný krajský súd uložil povinnosť doplniť žalobu. Pokiaľ mu teda sám krajský súd uložil povinnosť doplniť žalobu, nemohol neprihliadať na dôvody uvedené v jej doplnení. Ďalej sa stotožnil s názorom krajského súdu, že správny súd nie je súdom skutkovým a zasadne vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, avšak uviedol, že táto skutočnosť súd nezabavuje povinnosť skúmať okolnosti zistenia tohto skutkového stavu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžd/7/2013 zo dňa 26.06.2013, v ktorom konštatoval, že „napriek nedostatku finančných prostriedkov policajného zboru na nákup techniky - napríklad kamier - nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu v priestupkovom konaní, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný orgánom objasňujúcim priestupok, ktorý z titulu postavenia v pozícii orgánu štátu musí byť považovaný za neomylný a nespochybniteľný. Úlohou príslušníkov polície nie je za každú cenu usvedčiť občana - vodiča zo spáchania priestupku, ale objektívne - nezaujato zistiť skutkový stav a v prípade, že skutok je priestupkom, zistiť jeho páchatel'a a potrestať ho. V opačnom prípade dochádza k situáciám, za ktorých príslušníci polície vystupujú len v pozícii žalobcov, avšak nie ochrancov a pomocníkov, tak ako im to ukladá nielen zákon o priestupkoch, ale aj zákon o policajnom zbore.“ V predmetnej veci boli na mieste, kde sa mal žalobca dopustiť priestupku len tri osoby, t.j. žalobca a dvaja policajti. Vzhľadom na absenciu iných svedkov, ktorí by mohli svedčiť v prospech žalobcu, bolo na mieste predloženie kamerového záznamu, ktorý by jednoznačne spáchanie priestupku potvrdil, alebo vyvrátil. Za stavu dôkaznej núdze o iný v prospech žalobcu svedčiaci dôkaz, mohla byť obrana žalobcu založená len na tejto požiadavke, ktorú však správne orgány nevzali do úvahy. Krajský súd sa v celom rozsahu priklonil k názoru žalovaného bez akéhokolvek dôkazu preukazujúceho, že za vinu mu kladený skutok sa stal. Nemožno súhlasiť ani s názorom, že by bolo povinnosťou žalobcu predkladať dôkazy na svoju obranu, nakoľko takýto názor je v rozpore so zmyslom priestupkového konania v rámci ktorého má správny orgán konať z úradnej povinnosti, prihliadajúc na práva priestupkovo obvineného, ktorý sa má právo brániť akýmkoľvek spôsobom uzná za vhodné.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zopakoval svoju argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.04.2016.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

9. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

10. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

12. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. <. v správnom súdnom poriadku preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

13. Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. <. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané

nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

14. Podľa § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

15. Predmetom preskúvacieho konania je rozhodnutie žalovaného o zmene rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/, l/ zákona o priestupkoch na vyššie uvedenom skutkovom základe. Žalobcovi bolo kladené za vinu porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 2 písm. c/, § 32 ods. 1, § 55 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 12 ods. 2 a § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250,- €, ktorú pokutu bol žalobca povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

17. Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

18. Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až k/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

19. Podľa § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

20. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. vozidlo musí mať okrem prípadu uvedeného v § 34 ods. 4 počas jazdy rozsvietené stretávacie svetlomety alebo im na roveň postavené osvetlenie; to neplatí pre nemotorové vozidlo, ktoré musí mať rozsvietené svetidlá počas zníženej viditeľnosti. Za zníženej viditeľnosti môžu byť na vozidle namiesto stretávacích svetlometov rozsvietené denné prevádzkové svetidlá, ak je nimi vozidlo vybavené.

21. Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. na bicykli sa jazdí predovšetkým po cestičke pre cyklistov. Po cestičke pre cyklistov sa jazdí vpravo. Kde cestička pre cyklistov nie je alebo nie je zjazdná, jazdí sa pri pravom okraji vozovky. Ak sa tým neohrozujú ani neobmedzujú chodci, smie sa jazdiť po pravej krajnici vozovky.

22. Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. cyklisti smú jazdiť len jednotlivo za sebou; to neplatí pri jazde po cestičke pre cyklistov, kde smú jazdiť dvaja cyklisti vedľa seba, ak tým neobmedzujú a neohrozujú ostatných účastníkov cestnej premávky. Cyklista nesmie jazdiť bez držania riadidiel, držať sa iného vozidla, viesť počas jazdy druhý bicykel, ručný vozík, psa ani iné zviera a voziť predmety, ktoré by sťažovali vedenie bicykla alebo ohrozovali iných účastníkov cestnej premávky. Pri jazde musí mať

cyklista nohy na pedáloch, to neplatí, ak ide o bicykel, ktorého pohon nezabezpečujú pedále. Za zníženej viditeľnosti musí mať cyklista jazdaci po krajnici alebo po okraji vozovky na sebe viditeľne umiestnené reflexné prvky alebo oblečený reflexný bezpečnostný odev.

23. Podľa § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch, za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávanych v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprisnejšie postihnuteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

24. Podľa § 58 ods. 1 a 2 zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

25. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

26. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

27. Podľa § 34 ods. 1 až 5 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

28. Najvyšší súd sa prednostne zaoberal námietkou žalobcu, že krajský súd neprihliadal na žalobné dôvody uvedené v doplnení žaloby, majúc za to, že k doplneniu žaloby došlo po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p. Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca doručil žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 30.11.2015, ktorý uznesením č.k. 6S/3/2015-3 zo dňa 03.12.2015 podľa § 250d ods. 2 O.s.p. postúpil vec krajskému súdu. Krajský súd uznesením č.k. 23S/12/2016-9 zo dňa 07.03.2016 postupom podľa § 43 O.s.p. vyzval žalobcu na doplnenie žaloby. Dňa 31.03.2016 bolo krajskému súdu doručené podanie, ktorým žalobca už prostredníctvom právneho zástupcu doplnil svoju žalobu o chýbajúce náležitosti. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ krajský súd považuje žalobu za neúplnú, t.j. takú, ktorej nedostatky bránia vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia, nemožno jej doplnenie po výzve súdu s poukazom na § 250h ods. 1 O.s.p. vyhodnotiť ako doplnenie žaloby po uplynutí lehoty v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p., na ktorú skutočnosť by súd nemal prihliadať. Vzhľadom na to, že krajský súd sa aj napriek tejto skutočnosti námietkami žalobcu vznesenými tak v pôvodnej žalobe ako aj jej doplnení v odôvodnení rozsudku zaoberal, najvyšší súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

29. Žalobca vytýkal správnym orgánom predovšetkým nedostatočné zistenie skutkového stavu. Opakovane poukazoval na to, že k priestupku tak ako ho popísali správne orgány nedošlo, keďže policajti ho zastavili na chodníku. Vzhľadom na rozpor medzi vyjadreniami žalobcu a policajtov žiadal o predloženie kamerového záznamu alebo fotografie, ktorá skutočnosť by jednoznačne potvrdila, že k spáchaniu priestupku nedošlo.

30. Najvyšší súd zistil, že obsahom administratívneho spisu je okrem iného aj správa o výsledku objasňovania priestupku č. KRPZ-BB-OPP2-31/2015-P zo dňa 20.04.2015, v ktorej je uvedený popis skutku nasledovne: „na základe dôvodného podozrenia zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a

plynulosti cestnej premávky bol na ulici Družstevnej v meste Rimavská Sobota pred bytovkou č. XXX/XX dňa 20.04.2015 v čase o 22.00 hod. hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Banská Bystrica, pracovisko Jesenské zastavený cyklista, ktorý viedol bicykel zn. Dema čierno-červenej farby. Vodičom uvedeného bicykla v čase jeho zastavenia bol U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. X., S. XXX/X, ktorý viedol uvedený bicykel zo strany na stranu bez ustanoveného osvetlenia a reflexných prvkov. Vzhľadom k tomu, že menovaný javil známky požitia alkoholických nápojov, bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na požitie alkoholu, čo kategoricky odmietol.“ Žalobca uvedenú správu o objasňovaní priestupku nepodpísal a neuviedol do nej žiadne vyjadrenie.

31. Za účelom prejednávania priestupku bolo nariadené ústne pojednávanie, o ktorom bola dňa 02.07.2015 vyhotovená zápisnica č. ORPZ-RS-ODI2-195/2015-SK. Na ústnom pojednávaní vypovedali ako svedkovia členovia policajnej motohliadky P. Q. a U. I., pričom k veci zhodne uviedli, že dňa 20.04.2015 boli velení ako hliadka Pohotovostnej motorizovanej jednotky Banská Bystrica, pracovisko Jesenské. Počas výkonu služby dňa 20.04.2015 v Rimavskej Sobote na ulici Družstevnej zbadali cyklistu, ktorý viedol bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky, bez ustanoveného osvetlenia a reflexných prvkov a keď ho zastavovali prešiel s bicyklom z vozovky na chodník, kde bol následne kontrolovaný. Pri kontrole bolo zistené, že vodičom bicykla je žalobca - U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/X, H. X. a vzhľadom k tomu, že javil známky požitia alkoholu bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, či nie je ovplyvnený alkoholom, ktorý mohol znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, čo žalobca odmietol vykonať, pričom následne bol upovedomený o možnosti požiadať o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi, čo žalobca tiež odmietol. Žalobca na otázku správneho orgánu, či má nejaké otázky k svedkom uviedol, že nemá.

32. Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí policajtov P. Q. a U. I., najvyšší súd nemá pochybnosť o tom, že vypovedali o udalosti tak, ako to zaznamenali svojimi vnemami, ich výpovede sú zhodné v tom, že žalobca viedol bicykel zo strany na stranu po celej šírke vozovky, bez ustanoveného osvetlenia a reflexných prvkov s tým, že po zastavení policajnou hliadkou prešiel s bicyklom z vozovky na chodník, kde bol následne kontrolovaný. Nakoľko pri kontrole žalobcu bolo zistené, že javil známky požitia alkoholu bol opakovane vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške, či nie je ovplyvnený alkoholom, ktorý mohol znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, čo žalobca odmietol vykonať. Následne bol žalobca upovedomený o možnosti požiadať o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi, čo žalobca tiež odmietol. Uvedené výpovede posúdil najvyšší súd ako hodnoverné a postačujúce na prijatie záveru o spáchaní priestupku žalobcom nielen preto, že príslušníci polície sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, prisahou a svojim spoločenským postavením, ale najmä preto, že nemali žiaden dôvod poškodiť žalobcu a plnili si len úlohy, ktoré im vyplývali z ich služobného zaradenia týkajúceho sa zabezpečovania bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

33. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že pre preukázanie spáchania priestupku nie je rozhodujúcou skutočnosť, či je spáchanie priestupku preukázané iba jedným alebo skupinou viacerých dôkazov, či ide o formu výpovede príslušníka polície alebo obvineného z priestupku, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu priestupcu. Za súčasnej konštrukcie objasňovania priestupkov nemožno očakávať objasnenie akéhokoľvek priestupku najmä v doprave, bez výpovede, či výpovedí zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí sú zo zákona o policajnom zbore nielen zakročujúcimi orgánmi voči priestupcom, ale i svedkami páchania priestupkov. Ich vylúčenie z konania, ako úradných osôb prítomných pri páchaní priestupku, pre neobjektívnosť však žiadny zákon neumožňuje automaticky len preto, že pri páchaní priestupku zakročovali, ale objektívnosť a obsah ich výpovede hodnotí správny orgán rozhodujúci o priestupku v prvom i druhom stupni, rovnako ako ostatné dôkazy, pokiaľ boli vo veci zabezpečené. Žalobca na ústnom pojednávaní o prejednaní priestupku objektívnosť postupu policajtov - svedkov nenamietal, žiadnemu z prítomných policajtov otázky nepoložil a zápisnicu bez výhrad podpísal. Nemožno sa preto stotožniť ani s námietkou žalobcu, že jeho výpoveď nebola konfrontovaná so svedeckými výpoveďami policajtov. Odvolací súd preto samotný nesúhlas žalobcu so zistením skutkového stavu, keď tvrdil, že bicykel tlačil po chodníku považoval za ničím nepodložený a nedôveryhodný.

34. Odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú požiadavku žalobcu obstarávať ďalšie dôkazné prostriedky, (napr. kamerové záznamy a fotografie), pretože pokiaľ nie sú dané pochybnosti o dôkaze, bez ohľadu na to, z akého zdroja pochádza a ak bol získaný a vykonaný v súlade so zákonom, nie je nevyhnutné k nemu priradovať ďalšie dôkazy. Priradovanie ďalších dôkazov na preukázanie skutkového stavu prichádza do úvahy iba v prípade vzniku pochybností. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci správne orgány ako aj krajský súd a ani najvyšší súd nemali pochybnosti o zistenom skutkovom stave, nebolo nevyhnutné obstarávať a vykonávať ďalšie dôkazy. Najvyšší súd musel prisvedčiť argumentácii žalovaného, že výpoveď príslušníka polície je dôkaz ako ktorýkoľvek iný, nemá ani väčšiu ani menšiu procesnú váhu, než ktorýkoľvek iný dôkaz. Ak je vykonaný riadnym procesným spôsobom - v súlade so zákonom a jeho obsah nie je v rozpore s inými tvrdeniami preukazujúcimi ako ku skutku došlo, nie je možné ho spochybňovať iba preto, že príslušník polície voči podozrivému z priestupku zakročuje ako prvý a je v zásade v jeho záujme usvedčiť priestupcu zo spáchania priestupku. Až v prípade, ak je inými dôkazmi preukázané neobjektívne a prípadne zaujaté tvrdenie príslušníka polície o ním dokumentovanom skutku, je potrebné v súlade so zákonom o priestupkoch a Správnym poriadkom zadovážovať a vykonať ďalšie dôkazy. Pokiaľ sa žalobca odvolával na rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 10Sžd/7/2013 zo dňa 26.06.2013, odvolací súd uvádza, že v danom prípade bolo potrebné skutkový stav vyhodnocovať s ohľadom na svedecké výpovede ďalších osôb prítomných pri spáchaní priestupku (odlišných od zakročujúcich policajtov), ktoré mali potvrdiť, alebo vyvrátiť spáchanie priestupku. Najvyšší súd tak vychádzal z iných skutkových okolností a preto závery vyplývajúce z tohto rozhodnutia nebolo možné zohľadňovať resp. aplikovať na prejednávajúcu vec.

35. Podľa názoru najvyššieho súdu zo svedeckých výpovedí policajtov nepochybne vyplynulo, že žalobca sa dopustil priestupku tak, ako ho správne orgány popísali v rozhodnutiach o uložení pokuty. Skutkový stav bol zistený nepochybne - presne a úplne a jeho právne posúdenie je v súlade so zákonom. Najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.